

C. M. D.

"ΕὐΦεαστις Αλφαβητικη

PU G I L L I Plantarum Rariorum.

ABROTANUM femina canescens foliis stœchadis citrinæ. Jacob. Breys. Predr.
Fascic. rar. pl.

fol. cupresi. Id. ib. * - - viride fol. Sabinæ vel Tamarisci. Id. ib.
Absinthium fruticosens fol. lavandulæ. Hoc altitudinem duorum pedum superat, interdum altius.
luxuriat, ramulisq; lignosis naturam Sufruticis induit, quibus insistunt foliola oblonga, incana, foliis
Lavandulæ similia, in summitate nonnihil rotunda. Flores Absinthii floribus similes, ex luteo pa-
rum candicant. Radix lignosa binc inde serpit. Circa Neapolim & in Insula Elba ejus proven-
tum observavi.

Acacia nova Zeilanica. Jac. Breyn. Ibid. * Acanthus exoticus. Jac. Breyn. Ibid.
Acetosa minima tota rubra. Ex genere Oxalidis minime arvensis est, eiq; simili, nisi quod foliola sine
lappulis vix quadrantem unius unciae æquent. Rubet per omnia, nec tota unciae longitudinem at-
tingit. Crescit in aridi & siccis locis apricis, ut in muris, in quibus Patavii plurimam reperi, præ-
sertim astuantibus Solis radiis expositam: sicut illa Grönlandie Oxalis, que ob intensissimum frigus
æternum pusilla manet.

Aconitum humile bifolium. Sive Aconiti-folia flore albo unico Leucoi campanulato, fructu
cynosbati. Ex radice anemones alba-fusca, tuberosa, que ad sui propagationem juxta terræ
superficiem latè serpit, crassasq; in terram altasq; fibras demittit, exsurgit caulinus, uncias. 5. vel 6.
longius, albus, rotundus firmasq; tanq; ferreum filum, qui in duos iterum dirimitur caulinulos tanq;
ramulos, priori similes, uncias. 4. longos: quilibet ramulus folium unicum Aconiti Pardalianchæ
Napelliq; foliis non absimile (licet non adeo minutum sit dissecatum) sustinet. Duo hæc folia sex la-
tinæ constant, que basi tenui juxta pediculum suffulta in latius foliolum saturatè viride desinunt in
extremo in duos apices, qui cum suis lateribus parùm retroflectuntur, divisa, uti iconformam exhibe-
bet. Ex ala caulinorum folia sustinentium sub finem Aprilis & principium Maii erumpit flos
cum suo pediculo non infirmo, Semunciam longo: hic antequam aperitur, ob flaminum intus laten-
tium & styli crassitatem, cynosbati ferè fructum resert: at ubi flos expanditur, campanula pendula
sive Leucoi bulbosi speciem haber. Constat autem flos 6. foliolis rotundis, concavis, candidis, ad
marginem parum plicatis & tamen facile deidentibus: intus latent stamina 12 lutea, stylum crassum,
tribus in summitate fissuris muscosis præditam, circumdantia, odoremq; Pyrolæ minime spirantia.
Circa finem Maii, cum flos decidit, stylus incipit incrassescere & demum cynosbati formam & ma-
gnitudinem acquirere, cuius apex aliquid sanguinosum vel muscosum (Bergm. 71) retinet. Fru-
ctus hic viridis per maturitatem flavescit parumq; rubescit, curèq; satis crassæ intra se corpusculum
fragi maturi formâ, semina exigua in superficie sustinens, & tenui basi innixum, claudit. Planta
radice per terram serpendo se propagat: primò annum unicum foliolum cū suo caule protrudit: sequenti
anno caulis cum suo folio fit crassior: tertio verò anno cauli bifurcatur, duog; folia cum suo flore
& fructu (ut descriptum) vitali aura exponit. Videatur Icon Tab. II.

Aconitum Saxatile rotundifolium. Planta hæc ita appellata ab hortulano Pisano, à quo Pisis Annus
1653. accepimus, cum potius mea sententia sit Doronici rotundi foliis species, cuius formam per totum
ferè resert: Flos enim luteus, & folia sunt Doronici: radicem non vidi, ex sententia hortulanæ à
Doronico diversam. Ex locis Saxosis circa Pisas & Luciam sitis transstulerat illud hortulanus in
Hortum Medicum: & cum plantulam circa murum Horti, ultra pedem ab eo distante plantasset,
radix inter saxa educata magnetis instar sub terra ad murum conversa exrimis excrescere visa est,
uti serio Hortulanus affirmabat.

Acornus